

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-222/835.3/2-2001

Praha 29. dubna 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podal
nar. Ha Tay – Vietnam, státní občan Vietnamu trvale bytem
a, o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě žádosti výše jmenovaného bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 30.12.2013 u Úřadu městské části Praha 4. Správní řízení o udělení státního občanství České republiky bylo zahájeno dnem 5.3.2014, kdy žádost došla Ministerstvu vnitra. Žadatel, státní občan Vietnamu, má na území České republiky povolený trvalý pobyt od 31.5.1995. Žadatel je ženatý, manželství se státní občankou Vietnamu uzavřel dne 24.11.2002 na Velvyslanectví Vietnamu v Praze. Z manželství se narodily dvě děti. nar. v Berouně, a h, nar. v Berouně, státní občane Vietnamu.

Žadatel byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 14.11.2014 v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 5.3.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Za účelem bližšího ověření, zda jsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí podmínky pro udělení českého státního občanství stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství a dále za účelem odstranění nedostatků žádosti doložením dokladů vyjmenovaných v odůvodnění citovaného usnesení, byl žadatel

s odkazem na ustanovení § 59 správního řádu předvolán na Ministerstvo vnitra dne 16.12.2014, neboť jeho osobní účast v řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky byla nutná. Žadatel byl dále vyzván, aby při jednání na Ministerstvu vnitra doložil doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a §§ 7 a 8 zákona o státním občanství). Žadatel se k jednání na Ministerstvu vnitra dostavil společně se svým tlumočnickem. Ministerstvo vnitra informovalo žadatele dopisem ze dne 18.3.2015 o možnosti nahlédnout do státoobčanského spisu ve lhůtě do 31.3.2015 a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Žadatel založil do spisu kopii cestovního pasu Vietnamu č. I který byl vydán dne 18.5.2009 s platností do 18.5.2019. Ke svým cestám do zahraničí za uplynulých pět let ke dni podání žádosti žadatel ve svém písemném vyjádření uvedl, že navštívil 4x Vietnam (návštěva rodičů a vyřízení soukromých záležitostí), a v letech 2010, 2011 a 2014 byl se svou rodinou na dovolené ve Španělsku a v Řecku. Dále uvedl, že několikrát navštívil státy Evropské unie (Rakousko, Německo, Maďarsko, Holandsko), a to maximálně na dva až tři dny. Žadatel prohlásil, že se na území České republiky převážně zdržuje.

Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočka Praha, pobočka pro hl.m. Prahu a Středočeský kraj (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Žadatel doložil potvrzení zdravotní pojišťovny, z něhož vyplývá, že je přihlášen jako plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 31.5.1995 a ke dni 24.11.2014 nemá evidován splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále žadatel doložil Informace o pojištěnci s výpisem za období od 31.5.1995 do 24.11.2014, tzv. registrační údaje, z nichž je patrné, že žadatel je po převážnou dobu povoleného trvalého pobytu na území České republiky samoplátcem pojistného, veden v kategorii osob samostatně výdělečně činných (dále také „OSVČ“). Plátcem pojistného za žadatele byla v období od 10.2.2010 do 31.12.2010 obchodní společnost s.r.o.; od 26.1.2011 do současné doby je plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění zaměstnavatel žadatele spol.s.r.o. Dále žadatel doložil vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 31.8.1999 do 24.11.2014, tzv. pracovní vyúčtování. Z předložených dokladů vyplývá, že žadatel, konkrétně jako pojištěnec registrovaný v kategorii OSVČ, řádně neplnil své povinnosti hradit příslušné zdravotní pojišťovně pojistné, jak je stanoveno v zákoně č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, resp. v zákoně č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc, když pojistné je splatné prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 31.8.1999 do 24.11.2014 vyplývá, že v letech 2000 až 2006 žadateli vznikly v několika případech na jeho účtu u zdravotní pojišťovny menší nedoplatky v řádech desítek či stovek korun, které byly zpravidla způsobeny tím, že žadatel včas nezaznamenal změnu předpisu pojistného; po celý rok 2007 měl žadatel na účtu nedoplatek pojistného ve výši 80 Kč;

v průběhu roku 2008 měl žadatel na účtu pravidelně nedoplatky pojistného, které ke dni 3.4.2009 činily částku 4 444 Kč, tento dluh na pojistném byl uhrazen dne 8.4.2009. Poté, s výjimkou čtyř opožděných plateb pojistného, byly platby pojistného v pořádku, a to až do 8.3.2011; zůstatek vyrovnání záloh za rok 2010 ve výši 4 320 Kč byl žadatelem uhrazen dne 30.12.2011; vyrovnání záloh 2011 ve výši 8 332 Kč a vyrovnání záloh 2012 ve výši 9951 Kč žadatel neuhradil včas, takže ke dni 19.4.2013 měl na svém účtu nedoplatek pojistného ve výši 18 283 Kč; dluh na pojistném uhradil dne 9.5.2013, kdy zaplatil částku 17 996 Kč a dne 16.5.2013, kdy uhradil zbývající část dluhu. Od této doby byly platby pojistného v pořádku až do vyrovnání záloh 2013, kdy žadateli vznikl ke dni 6.5.2014 nedoplatek pojistného ve výši 772 Kč, který byl uhrazen dne 16.5.2014. V důsledku neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění zdravotní pojišťovna vyměřila žadateli sankční penále, a to za rok 2008 ve výši 463,62 Kč, za rok 2009 ve výši 286,48 Kč, za rok 2011 ve výši 574,56 Kč, za rok 2012 ve výši 1 099,83 Kč a za rok 2013 ve výši 633,77 Kč. Část penále ve výši 751 Kč byla uhrazena dne 4.6.2010 převodem z pojistného, a zbývající část penále ve výši 2 309 Kč uhradil žadatel dne 7.6.2013.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel nesplňuje také podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, neboť neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, konkrétně ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ze stanoviska Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 26.2.2014 vyplývá, že žadatel porušil uvedený zákon tím, že nepředložil platný cestovní doklad. Žadatel tak porušil v té době platné ustanovení § 157 odst. 1 písm. i) citovaného zákona, přestupek nabyt právní moci dne 7.7.2011, a byl řešen blokovou pokutou ve výši 500 Kč, kterou žadatel zaplatil.

Ministerstvo vnitra informovalo žadatele, že nesplňuje podmínku plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních právních předpisů na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky (zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), a na úseku veřejného zdravotního pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů) ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatel požádal o prominutí splnění výše uvedené podmínky; k porušení povinností na úseku pobytu a vstupu na území České republiky uvedl, že si na tento přestupek již nepamatuje, a k porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění uvedl, že v současné době žádný dluh na pojistném na veřejném zdravotním pojištění a na penále již nemá.

Žadatel uvedl, že se na území České republiky zdržuje od roku 1991, podniká zde jako fyzická osoba, živnostenské oprávnění k předmětu podnikání Koupě zboží

za účelem jeho dalšího prodeje a prodej včetně zprostředkování vzniklo dnem 28.7.1993. Žadatel založil do spisu platební výměry na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2010-2012, kopii přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2010 až 2012, potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsané dne 19.12.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 13.12.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 27.12.2013, v němž je uvedeno, že žadatel jako osoba samostatně výdělečně činná nemá evidován splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále.

Žadatel žije se svou manželkou a dětmi v rodinném domě na adrese trvalého pobytu. Smlouvu o uzavření budoucí kupní smlouvy uzavřel žadatel s obchodní společností I: a.s. dne 20.2.2006, přičemž se smluvní strany dohodly, že předmětný dům bude prodán a koupen za budoucí kupní cenu, která činí 6 938 805 Kč. Smlouva kupní byla uzavřena dne 16.1.2007, právní účinky vkladu práva ke dni 17.1.2007. Na nákup nemovitosti byl žadateli poskytnut Československou obchodní bankou, a.s. úvěr ve výši 3 469 402 Kč. Manželka žadatele, ja, nar. 1, a děti žadatele, N n, nar. v Berouně a nar. / Berouně zatím o udělení státního občanství České republiky nežadají.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolený od 31.5.1995, žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 dne 30.12.2013.

Žadatel nespĺňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázal, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyl. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabytí účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 9.9.2014 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o odsouzení žadatele. Žadatel tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Dle výše uvedené vyhlášky žadatel o udělení státního občanství České republiky prokáže pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plyně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Žadatel neprokázal dne 16.1.2014 pohovorem u Úřadu městské části Praha 4 znalost českého jazyka. Jak vyplynulo z pohovoru před komisí tohoto úřadu, žadatel sice porozuměl obsahu kladených otázek, nebyl však schopen plynulého projevu v českém jazyce, užívá spíše větná spojení než souvislé věty. Po gramatické stránce žadatel neovládá ani základy časování a skloňování, používá zkomoleniny českých slov. Žadatel si přečetl novinový článek z denního tisku (noviny Metro ze dne 16.1.2014 „Bouráme méně, nehody jsou však často tragické“) a z jeho projevu bylo zřejmé, že článek porozuměl. Žadatel požádal o prominutí splnění výše citované podmínky. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 16.12.2014 žadatel uvedl, že se učí český jazyk společně se svým bratrem, dále uvedl, že problémem je pro něj česká gramatika, která je velmi těžká, avšak mluvenému slovu rozumí. Dále žadatel doplnil, že kurzy českého jazyka nikdy nenavštěvoval.

Ministerstvo vnitra by splnění výše uvedené podmínky mohlo žadateli prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě žadatele ztížen tělesným handicapem či mentální úrovní, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jeho sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že v případě žadatele nelze tuto výjimku akceptovat. Žadatel pobývá v České republice od roku 1991, má zde povolený trvalý pobyt od 31.5.1995, a vzhledem k tomu, že učinil tento závažný krok a rozhodl se žít v cizí zemi, měl by mít zcela jistě dostatek času a prostoru, aby se českému jazyku naučil. Vůči dalším cizincům, kteří žádají o udělení státního občanství České republiky, má žadatel velkou výhodu v tom, že jeden z jeho bratrů, který je dle sdělení žadatele státním občanem České republiky, český jazyk zcela jistě ovládá velmi dobře, a jako takový mu může velmi pomoci každodenní komunikací v českém jazyce osvojit si řádně základy českého

jazyka a více se zdokonalovat v českém jazyce. Navíc žadatel v dalším studiu českého jazyka, například prostřednictvím různých jazykových kurzů apod., nebrání ani případný handicap spojený s vyšším věkem či nedostatečným množstvím volného času v důsledku plnění profesních povinností. Žadatel má rovněž velkou výhodu v tom, že znalost českého jazyka již v minulosti prokázal. Od této doby uplynula však již řada let, konkrétně více jak čtrnáct let, a těžko lze předjímat, k čemu došlo, že žadatel si znalost českého jazyka po dobu svého pobytu na území České republiky neudržel, a v roce 2014 znalost českého jazyka neprokázal, když při pohovoru před Úřadem městské části Praha 4 nebyl schopen plynulého projevu v českém jazyce, a užíval spíše větná spojení než souvislé věty, a po gramatické stránce neovládá ani základy časování a skloňování, a používá zkomoleniny českých slov. Za této situace je Ministerstvo vnitra zcela přesvědčeno, že je nezbytné, aby žadatel projevil v delším časovém horizontu snahu naučit se základům českého jazyka a v českém jazyce se zdokonalovat tak, aby při případném pohovoru před příslušným úřadem v budoucnu prokázal znalost českého jazyka. Pokud tak neučiní, lze důvodně pochybovat o jeho vůli ke skutečné integraci do české společnosti. Dokud není tato integrace dokončená, lze za naprosto adekvátní uspořádání osobních a státoobčanských poměrů žadatele považovat statut trvalého pobytu v České republice se zachováním původního státního občanství. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra neposoudilo danou situaci jako případ hodný zvláštního zřetele a žadatel splnění uvedené podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství neprominulo.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatel nesplňuje také další podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, jak bylo již výše uvedeno. Z vyúčtování pojistného na veřejné

zdravotní pojištění za období od 31.8.1999 do 24.11.2014 vyplývá, že v letech 2000 až 2006 žadateli vznikly v několika případech na jeho účtu u zdravotní pojišťovny menší nedoplatky v řádech desítek či stovek korun, které byly zpravidla způsobeny tím, že žadatel včas nezaznamenal změnu předpisu pojistného; po celý rok 2007 měl žadatel na účtu nedoplatek pojistného ve výši 80 Kč; v průběhu roku 2008 měl žadatel na účtu pravidelně nedoplatky pojistného, které ke dni 3.4.2009 činily částku 4 444 Kč (dluh na pojistném uhrazen dne 8.4.2009). Poté, až na čtyři opožděné platby pojistného, byly platby pojistného v pořádku do 8.3.2011; zůstatek vyrovnání záloh za rok 2010 ve výši 4 320 Kč byl žadatelem uhrazen dne 30.12.2011; vyrovnání záloh 2011 ve výši 8 332 Kč a vyrovnání záloh 2012 ve výši 9951 Kč žadatel neuhradil včas, takže ke dni 19.4.2013 měl na svém účtu nedoplatek pojistného ve výši 18 283 Kč; dluh na pojistném uhradil dne 9.5.2013, kdy zaplatil částku 17 996 Kč a dne 16.5.2013, kdy uhradil zbývající část dluhu. Od této doby byly platby pojistného v pořádku až do vyrovnání záloh 2013, kdy žadateli vznikl ke dni 6.5.2014 nedoplatek pojistného ve výši 772 Kč (uhrazeno dne 16.5.2014). V důsledku neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění zdravotní pojišťovna vyměřila žadateli sankční penále (za rok 2008 ve výši 463,62 Kč, za rok 2009 ve výši 286,48 Kč, za rok 2011 ve výši 574,56 Kč, za rok 2012 ve výši 1 099,83 Kč a za rok 2013 ve výši 633,77 Kč). Část penále ve výši 751 Kč byla uhrazena dne 4.6.2010 převodem z pojistného, a zbývající část penále ve výši 2 309 Kč uhradil žadatel dne 7.6.2013. Žadatel požádal o prominutí splnění výše uvedené podmínky. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Nutno však zdůraznit, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky nevyhoví. K důvodům, které vedly Ministerstvo vnitra k tomu, že žadateli neprominulo také podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství nutno uvést následující. Na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel opakovaně porušoval své zákonné povinnosti, a to zejména v letech 2007 až 2009 a 2011 až 2013, kdy ke dni 19.4.2013 měl na účtu u zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného ve výši 18 283 Kč, nedoplatky na pojistném měl žadatel také v roce 2015, kdy ještě v květnu 2015 měl na účtu nedoplatek pojistného ve výši 772 Kč, který byl uhrazen dne 16.5.2014. Žadatel tak neplnil povinnosti, které pro něho vyplývají z ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a z ustanovení § 7 a § 8 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť jako samoplátce pojistného, zařazen v kategorii OSVČ, měl platit zálohy na pojistné na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc; záloha na pojistné je splatná od prvního dne kalendářního měsíce, na který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Zálohy na pojistné se neplatí z kalendářního

měsíce, v němž byla osoba samostatně výdělečně činná uznána po celý kalendářní měsíc neschopnou práce, nebo jí byla nařízena karanténa podle zvláštních právních předpisů. Pojistné na veřejné zdravotní pojištění žadatel opakovaně neplatil. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova "plní" je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. Pochybení ve vztahu k veřejnému zdravotnímu pojištění nemůže být označeno za málo závažné, neboť k němu docházelo opakovaně; k porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění došlo i v roce 2013, kdy si žadatel žádost o udělení státního občanství České republiky podal, neboť ke dni 19.4.2013 měl na účtu nedoplatek pojistného ve výši 18 283 Kč, který byl uhrazen dne 9.5.2013 a dne 16.5.2013, a nedoplatek pojistného měl žadatel na účtu i v době projednávání jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (ke dni 9.5.2014 činil dluh částku 772 Kč, uhrazeno dne 16.5.2014). V této souvislosti Ministerstvo vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem. Řádné fungování tohoto systému, a tím i následné fungování zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním. Žadatel také nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, tj. povinností vyplývajících z ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, když porušil uvedený zákon tím, že nepředložil platný cestovní doklad. Přestupek nabyl právní moci dne 7.7.2011 a byl řešen blokovou pokutou 500 Kč, kterou žadatel zaplatil. Ministerstvo vnitra tak v případě žadatele neshledalo žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by mu splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství mohlo prominout v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 citovaného zákona. Ze spisu nevyplývá, že by žadatel v plnění povinností vyplývajících z platných právních předpisů České republiky na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky a na úseku veřejného zdravotního pojištění bránily objektivní či subjektivní důvody. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností.

Státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. Znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, protože dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany existovat. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že žadateli je nutné dát potřebný čas k tomu, aby beze zbytku osvědčil, že si své zákonné povinnosti na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky a na úseku veřejného zdravotního pojištění bude do budoucna plnit, a současně že se zdokonalí v českém jazyce do té míry, aby byl

při případném absolvování zkoušky z českého jazyka schopen prokázat znalost českého jazyka. Ministerstvo vnitra vzalo rovněž do úvahy, že manželka žadatele a jeho děti jsou státní občané Vietnamu, a o české státní občanství nežádají; do úvahy tak byl vzat princip jednotného státního občanství manželů a dětí.

Ministerstvo vnitra při neprominutí splnění podmínek také přihlédlo i ke stanovisku Úřadu městské části Praha 4 ze dne 20.1.2014, ve kterém je uvedeno, že Úřad městské části Praha 4, odbor správních agend, posoudil všechny dostupné informace k předmětné žádosti. Pohovorem před pracovníky Úřadu městské části Praha 4 žadatel dne 16.1.2014 neprokázal znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Jednou ze základních povinností cizince, který se uchází o státní občanství, je náležitě si osvojit jazyk hostitelského státu, aby mohl být platným členem společnosti. Žadatelova znalost českého jazyka neodpovídá celkové době jeho pobytu v České republice, a proto nedoporučují kladné vyřízení žádosti.

Žadatel má v důsledku povoleného trvalého pobytu v České republice zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty. Ministerstvo vnitra v této souvislosti konstatuje, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje dané osobě v zásadě stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, s výjimkou některých práv z oblasti veřejného práva (např. volební právo), s možností výkonu téměř jakéhokoliv zaměstnání či podnikání a s možností využívat sociálního systému České republiky. V této souvislosti je třeba také zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky nikdy nebyl a není právní nárok, a to ani za předpokladu, že by žadatel splňoval všechny zákonem stanovené podmínky, což však není případ žadatele, neboť nespĺňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv. Jak ostatně vyplývá z usnesení Ústavního soudu České republiky č. IV.ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou cizinci získat státní občanství České republiky s tím, že zde není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí, byť by všechny zákonem stanovené podmínky splňoval, což však není případ žadatele, který nespĺňuje dvě podmínky pro možné udělení státního občanství České republiky. Pokud tedy není cizinci státní občanství České republiky uděleno, neporušuje tím orgán zastupující stát žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup pak není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Z výše uvedeného vychází i ustálená judikatura současných správních soudů.

S ohledem na to, že Ministerstvo vnitra neprominulo žadateli podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, neboť v jeho případě

neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, žádosti o udělení státního občanství České republiky tak nevyhovělo. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministrovi vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Dana Koudelková

JUDr. Dana Koudelková
referent společné státní správy a samosprávy

